

[Henry Christensen.]

tere lønkrav, som ligger betydeligt over, hvad der er accepteret på det øvrige arbejdsmarked; et udpræget lavtlønsområde drejer det sig jo i hvert fald ikke om. Kan gode ønsker gøre det, skal i hvert fald venstres medgives til de forhandlinger, der nu har været ført og føres fra lønningsministerens side. Men tilbage bliver en understregning af, hvad vi gennem år fra venstres side har fremholdt, at i det lange løb er det ikke holdbart, at staten opretholder to vidt forskellige og med hinanden konkurrerende ansættelsessystemer til de samme stillinger. Det problem må vi siden i en mere afslappet atmosfære vende tilbage til.

Udadtill synes især den markedspolitiske udvikling at kunne komme til at stille betydelige krav til folketingets overvejelser og arbejdsindsats. Efter venstres opfattelse må vor markedspolitik hvile på to fundamentale beslutninger her i det høje ting. For det første beslutningen af 11. maj 1967 vedrørende ansøgning om dansk medlemskab af de europæiske fællesskaber. For det andet beslutningen af 15. maj 1968 om at søge et vidtgående nordisk økonomisk samarbejde etableret. I venstre mener vi begge beslutninger alvorligt. Afgørende er, at den ene beslutning ikke udelukker den anden. Det har hele tiden været en ganske klar forudsætning, at det udvidede nordiske økonomiske samarbejde netop skulle gøre os bedre egnede til at deltage i en større europæisk integration, når en sådan måtte vise sig mulig.

Ikke mindst har hr. Aksel Larsen optrådt som en meget kraftig kritiker af venstre i denne sag. Men for nu at bedømme denne kritik må man erindre sig, at hr. Aksel Larsen og hans parti har stemt imod de af folketinget truffene beslutninger vedrørende Danmarks ansøgninger om optagelse i fællesmarkedet. Der er i denne henseende en afgørende forskel på det standpunkt, SF har indtaget, og det standpunkt, de øvrige partier har indtaget, og jeg tror, det vil være fornuftigt, om man erindrer sig denne baggrund, når man skal bedømme hr. Aksel Larsens kritik.

Venstre er enig i at ønske de nordiske forhandlinger videreført ud fra en positiv indstilling. Vi mener ikke, at regeringen med nogen ret kan beskyldes for forsømmelser i

så henseende. Der foreligger som bekendt nu det seneste traktatudkast fra i sommer fra embedsmandsudvalget. Heri er der skabt forslag til løsninger på en lang række områder, som under alle omstændigheder bør kunne gennemføres, men der står store og væsentlige spørgsmål tilbage. Sverige har som betingelse for et udvidet økonomisk samarbejde krævet, at udgangspunktet måtte være en egentlig toldunion. Med det toldniveau, som var forudsat, betyder det en belastning af bl. a. store dele af Danmarks industri. Som i de andre lande må også her i landet industriens sagkyndige beregninger indgå i vurderingen af nødvendige toldsuspensioner, deres omfang og deres varighed. Skulle udgangspunktet blive en toldunion, må samarbejdet så meget desto mere omfatte bestemte aftaler om udvidelser af samhandelen med landbrugsvarer på kort sigt, og sådan som for øvrigt LO i Norden forleden dag formulerede det: et fælles landbrugsmarked på lang sigt.

Danmark har her stillet en række alternativer op, men vi kender indtil dette øjeblik ikke de øvrige nordiske landes stilling. Det har været en klar forudsætning, at samarbejdet skulle være til fordel for hvert enkelt nordisk land. Når man specielt har ment, at Sveriges bidrag skulle finde sted gennem kapitaltilførsel til de fælles fonde, må man ikke overse, at over for et svensk bidrag hertil på 1.000 mill. svenske kr. over 5 år forudsættes et dansk bidrag af en størrelsesorden på 600 mill. svenske kr. Det er altså bl. a. om disse udestående problemer, der nu må forhandles.

Det andet led i Danmarks markedspolitik er det europæiske fællesmarked. Statsministerens udtalelser i såvel den mundtlige som den skriftlige del om regeringens fastholden af Danmarks politik i denne henseende er ganske klar. Det gælder udtalelserne om målsætning, betingelser og ønsket om, at de forhandlinger, der modsat for 1 år siden nu er udsigt til, kommer i gang så hurtigt som overhovedet muligt.

Vi vil samtidig gerne takke regeringen for dens energiske bestræbelser for at opretholde forhandlingskontakt med de lande, som enten er deltager i eller ansøger til medlemskab i fællesmarkedet. Præsident-skiftet i Frankrig har skabt en ny forhandlingsmulighed. Den positive indstilling her-